

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1319/2020
30.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула, Бранислава Босиљковића, Слађане Накић Момировић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Милан Козомора, Весна Поповић и Душан Козомора, адвокати из ..., против туженог ЈКП „Тржница“ Нови Сад у Новом Саду, чији је пуномоћник Милорад Гузина, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2423/19 од 29.01.2020. године, у седници већа одржаној 30.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2423/19 од 29.01.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2423/19 од 29.01.2020. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1610/18 од 09.05.2019. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконит Анекс број 4 Уговора о раду број ...-.../... од 14.07.2018. године, којим је тужени изменио уговорене услове рада тужиоца на тај начин што га је преместио са послова помоћника ... за ... на послове ..., да се поништи као незаконит Анекс број ... Уговора о раду број ...-.../.. од 20.07.2018. године, којим је тужени изменио уговорене услове рада тужиоца на тај начин што му је утврдио зараду на дан закључења анекса уговора о раду у износу од 89.910,00 и да се поништи решење туженог број ...-.../... од 23.07.2018. године у тачкама 1, 2. и 4. којима се одређују шефови пијаца и пословође на пијаци сагласно решењу о одређивању категорија пијаца 01-1/1 14 од 29.12.2017. године, у делу којим је тужилац одређен за ... пијаце, почев од 24.07.2018. године, као и да се обавезе

тужени да тужиоца врати на послове помоћника директора за инвестиције, одржавање и хигијену или на друге одговарајуће послове у складу са стручном спремом, радним искуством и радном способношћу. Истом пресудом обавезан је тужилац да туженом исплати трошкове парничног поступка у износу од 120.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2423/19 од 29.01.2020. године, жалба тужиоца је одбијена и наведена првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио посебну ревизију у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је дао одговор на ревизију са предлогом да се не дозволи посебна ревизија и да се ревизија одбаци, а захтевао је накнаду трошкова за састав одговора.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС и 55/14) – у даљем тексту: ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је нашао да у овом случају нису испуњени услови да се дозволи посебна ревизија, јер не постоји ниједан од разлога из члана 404. став 1. ЗПП због којих би ревизију требало изузетно дозволити.

По оцени Врховног касационог суда, неосновани су ревизијски наводи којима се указује на то да побијана пресуда одступа од судске праксе која се односи на правни став да, сагласно члану 172. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14, 13/17-Одлука УС и 113/17), понуда за закључење анекса уговора о раду треба да садржи јасне разлоге због којих се запослени премешта на друго радно место. Наиме, тужени је у понуди за закључење анекса уговора о раду од 14.07.2018. године навео зашто тужиоца не може да распореди на радно место помоћника ... за ... (јер више не испуњава потребне услове за то радно место према измењеном акту о систематизацији), те образложио да је друго понуђено радно место адекватно за тужиочево распоређивање имајући у виду његову стручну спрему, радно искуство и способности.

Следом наведеног, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд није дозволио посебну ревизију, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У конкретном случају, побијаним анексима уговора о раду и решењем тужилац је премештен на друге послове и утврђена му је зарада на тим пословима. Према томе овим одлукама се не утиче на радно-правни статус тужиоца у смислу заснивања, постојања и престанка радног односа када би ревизија увек била дозвољена на основу члана 441. ЗПП. Осим тога, ни захтев тужиоца за враћање на рад није спор из члана 441. ЗПП.

Имајући у виду изложено, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Одлука о трошковима поступка из става трећег и четвртог изреке је донета применом члана 165. и члана 163. став 2. у вези члана 153. ЗПП. Захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији је неоснован имајући у виду неуспех ревидента у овом поступку, а захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију је неоснован јер се не ради о трошковима који су били потребни ради вођења ове парнице.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић